

28^e zondag door het jaar – Overdracht rectoraat – 9 oktober 2022

Ben Frie SJ

Wij hoorden spreken over genezing, eerst door de God van Israël, dan door Jezus zelf. In beide gevallen speelde geloof een rol: het kwam niet vanzelf, maar er moest eerst geloof getoond worden. Zelfs degene die genezen werd moest overtuigd raken van de kracht van God.

De priesters spelen er ook een rol in: zij moeten de genezing vaststellen, dan pas mogen de mensen die besmet waren zich weer tussen de anderen mengen zonder anderen aan te steken.

Verder is opmerkelijk dat het buitenlanders zijn die zich inlaten met de God van Israël. Een Syriër, een Samaritaan. De geloofsgenoten van Jezus zijn niet zo godgewijd, nee, het zijn de vreemden die Hem leren kennen en in Hem gaan geloven. Een test voor de gevestigde godsdienst.

Vervolgens is dankbaarheid een thema. Naäman wil de God van Israël blijven eren met offers, de Samaritaan komt bedanken. Hen wordt gezegd: je geloof is je redding. Israël heeft tenminste een God die werkt, waar je met goed gevolg kunt geloven, waar je beter van wordt.

In dit weekend mag ik de verantwoordelijkheid voor het rectoraat overdragen aan mijn medebroeder en collega Jan Stuyt. Wij kennen elkaar al jaren en ik weet dat deze taak terecht aan hem wordt toevertrouwd. Hij is een sterke organisator, maar vooral: hij heeft een grote behendigheid in het omgaan met mensen. De Krijtberg is hem eigen, tot in detail. Als ik een moment mag terugkijken op de vijf jaren dat ik hier rector mocht zijn, dan komt er een reeks trefwoorden in mij op: groot onderhoud, sacristiezolder, Xaveriuskoor, Covid, streamen, Living Stones, vrijwilligers, Gerwin Roffel, stagiaires, geloofscursus, expats, binnenstad, alles via de rector, monument, zomerretraite, dalende inkomsten, eigenlijk geen diaconie, eigenlijk geen gemeenschap, zieken bezoeken en doden begraven, bestuur, banken, Kamer van Koophandel, sacramenten bedienen, een oude en lastige structuur. Aan het synodaal proces namen we deel in de marge. Nog een trefwoord: medebroeders. We hoorden spreken over genezing. Men zegt wel dat de buitenlanders de kerk in het Westen zullen redden. Er zijn culturen, denk aan Azië, denk aan Afrika, waar het christendom nog ongerept zijn werk kan doen. Er komen hier christenen die voor hun geloof moesten opkomen. De motivatie om van deze kerk iets te maken is bij hen groot. En er zijn er telkens weer, die hier tot geloof komen, die hier de kracht van ons geloof gewaarworden en zich bij ons aansluiten. Hier worden kinderen en volwassenen gedoopt, hier worden mensen in de echt verbonden.

Wij hebben het geluk van onze locatie: de binnenstad waar velen zoeken naar verbinding, naar inspiratie. Veel passanten laten zich hier verrassen door wat dit gebouw oproept: ontzag, verwondering, de schoonheid van kunst. Weer de buitenlanders die hier genezing verwachten, heling voor hun beproefde levens. Maar ook velen die hier al sinds jaar en dag vertrouwd zijn met deze kerk en diverse rectoren meemaakten, wisselingen in manieren van doen, het zekere voor het onzekere namen in deze Krijtberg. We zijn er nog, in deze redelijk goed bezochte kerk.

Naäman vraagt een vracht aarde van Israëls grond, want naar zijn gevoel kun je een god alleen aanbidden op zijn eigen grond. We zijn later gaan begrijpen dat alle grond van God is en aanbidding geen kluit aarde vraagt uit de tuin van de Krijtberg. Maar wat er van zij, hier

kan men God ontmoeten, en elkaar steunen in die verbondenheid met God. God kan zichzelf niet verloochenen en blijft trouw aan zijn schepping, aan zijn mensen, aan zijn wereld zozeer als die ook in barensweeën is.

Wij moeten elkaar dan ook trouw zijn. Het christendom heeft alleen toekomst als wij het voortzetten, zo kwetsbaar als het is in onze dagen. Als het genezende kracht heeft voor de wereld, zullen wij daarvan getuigenis moeten afleggen en die genezende kracht voelbaar moeten maken. Hier is een God die leeft, die zijn leven geeft door Hem in wie wij de Messias gingen herkennen. Wie zich daarvan bewust is, moet wel een dankbaar mens zijn voor deze plaats. Een rector kan vervangen worden, God niet.